

toria noastră, ađi cândü le mai putemü găsi spre 'nregistrare, că e de datoria noastră

Să nu părăsimü uitării
Jalnica lorü suvenire, (1)

căci, făr'aceste semne, făr'aceste produceri, necunoscutü ne va rămâne spiritulü care-a născutü p'alü nostru, firea din care-amü moștenitü p'a noastră.

E 'n legea progresulü ca totulü se se schimbe, ca totulü se se prefacă și spre bine se 'nainteze. Obiceiurile, deprinderile, instituțiunile, prejudecățile suntü ursite să péră, căci nimeni și nimicü nu le póte scăpa. Deci nu pentru nestrămutare rădicü eü glasulü, nu pentru 'mpietrita stăruire într'ale veacurilorü trecute, ci pentru a lorü scrisă păstrare, ci pentru a lorü culegere, ca printr'ênsele se ne putemü da sémă despre firulü ce légă presintele cu trecutulü și cu viitorulü.

E dérü neapăratü ca celü ce-arü întreprinde s'adune proverbele și đicătorile poporare, se nu le trécă cu vederea, ci să le alătore 'n cartea ce-arü avé de gândü să publice. Pêne vomü avé uă monografiă asupra ghicitorilorü, glumelorü și jocurilorü-de-copii, inserarea lorü într'uă carte de proverbe va fi și nemerită și folositóre.

Ce să mai đicü despre idiotisme și frânturile de limbă? Insemnătatea lorü e destulü de mare, mulțimea lorü destulü de cunoscută, pentru ca să staü a le mai recomanda culegătorilorü de literatură poporară.

(1) N. Nicolénu : POESII, Iași, 1865, p. 40.